

1.

ISTEN CSALÁDJÁNAK TAGJAI

December 31., szombat délután

Ezen a világon kell megtanulnotok, hogyan éljetez majd Krisztus menyeyei családjában. Ne vesztegessétek az időt, hanem igyekezzetek minél jobban megismerni azokat az elveket, amelyeket Isten gyermekének követniük kell. Azért vagyunk itt, hogy Krisztus jellemét másoljuk le, és tanuljuk meg az Ő gyöngédségét és alázatosságát. Ezeknek köszönhetően jutunk el oda, hogy a nevünk mellé a következő jelentés kerüljön: „És ti Őbenne vagtok beteljesedve.” (Kol 2:10) Türelem, jóság, önuralom – ezekkel kell mutatnunk, hogy nem ehhez a világhoz tartozunk, hanem nap mint nap olyan leckéket tanulunk meg, amelyek egy sokkal magasabb iskolára jogosítanak fel bennünket. – *The Upward Look*, 248. o.

„Lássátok, milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy az Isten fiainak neveztetünk!” Krisztus mondta: „Amiképpen Te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra”, hogy betöltsék „ami híja van a Krisztus szenvedéseinek... az Ő testéért, ami az egyház.” (1Jn 3:1; Jn 17:18; Kol 1:24) Krisztus minden egyes megmentett lelket arra szólít, hogy mentse az elveszetteket az Ő nevében. Izraelben elhanyagolták ezt a munkát. Azok, akik ma Krisztus követőinek vallják magukat, vajon nem ugyanezt teszik? – *Krisztus példázatai*, 191. o.

Sokkal előnyösebb a helyzetünk, mint Isten hajdani népéé volt. Nemcsak abban a fényben járhatunk, amelyet Isten Izraelre sugározott, jöllehet már az is nagy világgosság volt, hanem még többet tudhatunk a Krisztus által nyújtott csodálatos megváltásról. Ami a zsidóknak előkép és szimbólum volt, az nekünk valóság. Ők az Ószövetség történelmét ismerték csak, mi az Őt és az Újat is. Annak a Megváltónak az ígérete a mienk, aki eljött; a keresztre feszített Megváltó ígérete, aki feltámadt, és József széthasadt sírja felett hirdette: „Én vagyok

a feltámadás és az élet!” Jézus Krisztus és az Ő szeretetének megismerése által Isten országa közénk jött. Krisztusról tanulunk prédikációk útján, és róla hallunk lelki énekekben. Gazdagon megrakott lelki asztal tárul elénk. A végtelen áron megvásárolt menyegzői ruhát Isten mindenkinek ingyen kínálja... Mit tehetne még Isten értünk, amit a nagy vacsora, a mennyei lakoma ne rejtene magában?! – *Krisztus példázatai*, 317. o.

Mennyei Atyátok igényt tart rátok. Kérésetek és érdemeitek nélkül gondviselése gazdagságában részesít benneteket. Sőt, mi több, az egész mennyet nektek adta egyetlen ajándékban, szeretett Fiában. E végtelen ajándékért cserébe kér tőletek készséges engedelmisséget. Mivel drága árat fizetett értetek, amely Isten Fia vére volt, elvárja tőletek, hogy helyesen használjátok a kapott kiváltságokat. Szellemi, erkölcsi képességeitek Istentől kapott ajándékok. Olyan talentumok ezek, amelyek bölcs gyarapításra valók, és nem arra, hogy megfelelő használat nélkül parlagon heverjenek, vagy lustaság miatt megbénuljanak és elkorcsosuljanak. Döntéseinken múlik, hogy a rajtatok nyugvó súlyos felelősséget hűséggel teljesítitek-e vagy sem, erőfeszítéseiteknek jó irányt és erőtök legjavát adjátok-e. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 85. o.

Január 1., vasárnap

Isten változást vár el népétől. Egyetlen biztonságunk ezen utolsó időkből a Krisztussal és egymással való egység kialakítása. Ne hagyjuk, hogy Sátán ezt mondhassa: „Nézzétek, a Krisztus zászlaja alatt állók gyűlölik egymást. Nincs miért tartanunk tőlük, míg energiájukat a csatározásaikra pazarolják, és nem ellenem harcolnak.” A Szentlélek kitöltése után a tanítványok kezdték hirdetni a feltámadott Megváltót, és egyetlen vágy fűtötte őket: a lelkek megmentése. A szentek közösségében összhang uralkodott. Figyelmet, törődést, önmegtagadást és olyan szeretetet tanúsítottak egymás iránt, amit elvárt tőlük Jézus Krisztus. Szavaikban és tetteikben nyoma sem volt az önzésnek, és a kívülállók szívében is ilyen szeretetet akartak lángra lobbantani. – *The Upward Look*, 358. o.

„Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. [...] Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi,

sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.” (Gal 3:26, 28)

Az egység titka a Krisztusban hívők egyenlőségében rejlik. A Krisztustól való elszakadás széthúzást, vitát és nézetkülönbséget okoz. Krisztus az a központ, amely felé mindenkinek vonzódnia kell, mivel minél közelebb vagyunk a középponthoz, annál közelebb leszünk egymáshoz érzelmekben, kedvességben és szeretetben, és egyre jobban magunkévá tesszük Jézus jellemét és képmását. Isten nem tartja számon az emberi rangsorolást. – *That I May Know Him*, 99. o.

Mindenkinek ápolnia kellene a szívében az emberek iránti szeretetet. Ez egy isteni tulajdonság, amit sosem szabad elhanyagolni. „Ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.” (Mt 23:8) Isten azt a feladatot adta az embernek, hogy kedvesen viszonyuljon embertársaihoz, hogy segítsen a rászorulókon, a megsebzetteken és az elnyomottakon. Tetteik következményeként sokan megszorodtak, de az emberi családból ki értheti meg úgy, mint Isten nyomorúságuk igazi okát?

Napjainkban nagyon sok sebzett és megszorodott léleknek van szüksége vigasztalásra. Az Úrnak vannak eszközei e nyomorúságban levők megvidámítása érdekében. Mi vagyunk azok, akiknek a pénzváltók asztalára kell helyeznünk a talentumainkat, hogy a felhőket elűzve ezen emberek életére áradhasson a reménység és hit napsugara abban, aki „úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). – *This Day With God*, 183. o.

Krisztus Évát hitvestársként adta Ádámnak, és első csodáját egy menyegzői lakomán művelte. Nyilvános szolgálatát lakodalomban kezdte, ahol barátok és rokonok együtt örvendeztek. Így szentesítette a házasságot, és olyan intézményként ismerte el, amelyet Ő maga alapított. Úgy rendelkezett, hogy férfiak és nők szent házasságban egyesüljenek, családot alapítsanak, amelynek tisztességgel megkoronázott tagjait a mennyei család tagjainak kell tartanunk.

Krisztus megtisztelte a házastársi viszonyt azzal is, hogy a közte és a megváltottai közötti kapcsolat egyik szimbólumává tette. Ő maga a vőlegény, az egyház a menyasszony, akiről mint választottjáról ezt mondja: „Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!” (Énekek 4:7) – *A nagy Orvos lábnyomán*, 356. o.

Január 2., hétfő

Isten a természet által beszél hozzánk. Látva a természet szépségét és gazdagságát, az Ő hangját hallhatjuk. Kezének csodálatos alkotásaiban az Ő dicsőségét látjuk. Művét teljes pompában szemlélhetjük úgy, hogy fátyol nem takarja el azt a szemünk elől.

Istentől kaptuk a lehetőséget, hogy szemlélve műveit, Őrá tanuljunk. Szeretetének kifejezéseként bocsátotta rendelkezésünkre ezen értékeket. Az Úr szereti a szépet, amivel a kedvünkben jár és hálát ébreszt bennünk. Ő tárta elénk a természet szépségeit úgy, ahogy egy földi szülő igyekszik szeretett gyermekeinek szép dolgokat ajándékozni. Isten szeretne mindig boldognak látni bennünket. Szép és hasznos dolgokat ad nekünk ajándékba, még e tökéletlen és bűnös föld által is. A gyönyörű színes virágok az Ő szeretetéről és gyöngédségéről beszélnek, és az Életadóra emlékeztetnek. – *The Upward Look*, 327. o.

Ha az emberek megnyitnák értelmüket, hogy felismerjék az összefüggést a természet és a természet Istene között, Isten teremtő hatalmának hűséges elismeréseit hallanánk. Isten élete nélkül a természet kiveszne. Alkotásai tőle függenek, rá támaszkodnak. Ő ad életadó tulajdonságot a természet termékeinek. A gyümölcscsel roskadó fákat Isten ajándékának kell tekintenünk, mintha csak Ő helyezné a gyümölcsöt a kezünkbe. – *A Te Igéd igazság*, 1. köt., 1081. o.

Dávid uralkodásának kezdetén a legdélgettebb terve volt, hogy templomot épít az Úrnak. Bár Isten nem engedte meg neki szándéka megvalósítását, mégis buzgón és komolyan dolgozott ennek a tervnek érdekében. Gondoskodott a legdrágább építési anyagok bőségéről: arany, ezüst, ónix és különböző színű kövek; márvány és a legértékesebb fák gondosan elraktározva várakoztak a felhasználásra. [...]

Dávid mélyen átérezte saját érdemtelenységét az Isten házához szükséges anyag összegyűjtésében. Annak viszont örült, hogy az Istenhez való hűség abban is kifejezésre jutott, hogy az ország nemesei készségesen válaszoltak felhívására, amikor teljes szívvel felajánlották kincseiket Jahvénak, és odaszentelték magukat szolgálatára. Isten maga volt azonban az, aki ezt a hajlandóságot létrehozta népében. Ezért a dicsőség Őt illette meg és nem az embereket. Isten volt az, aki ellátta az embereket a föld gazdagságaival. Lelke készítette őket, hogy értékes tárgyaikat vigyék el a templom számára. Minden az Úrtól volt. Ha az

Ő szeretete nem indította volna meg a nép szívét, akkor a király minden erőfeszítése hiábavaló lett volna, és a templom sohasem épült volna fel.

Minden, amit az emberek Isten jótékonyaságából kapnak, továbbra is Isten tulajdona marad. Amit Isten a föld értékes és szép dolgaiban adott, mindazt az ember kezébe helyezte, hogy azokat vizsgálva, az Isten iránti szeretet mélységét és kegyelmének értékelését hirdessék. Legyenek azok a földi gazdagság kincsei, vagy az emberi értelem értékei – önkéntes adományként Jézus lábaihoz kell tenniük. Az adományozó pedig Dáviddal együtt mondja: „Amiket a te kezedből vetünk, azokat adtuk most néked.” (1Krón 29:14) – *Pátriárkák és próféták*, 750–753. o.

Január 3., kedd

A példázat nem ajándékként tünteti fel az igazgyöngyöt. A kereskedő minden vagyonát odaadta érte. Sokan kérdezik, hogy ez mit jelent. Hiszen a Szentírás ajándéknak mondja Krisztust. Ő valóban ajándék, de csak azoknak, akik teljesen átadják magukat neki – lelküket, testüket, értelmüket egyaránt. Krisztusnak kell adnunk önmagunkat, mert csak így tudunk minden kívánalmának készséggel engedelmeskedni. Egész lényünk, minden képességünk és adottságunk az Úré. Szenteljünk mindent szolgálatára. Ha teljesen átadjuk magunkat neki, Krisztus a menny minden kincsével együtt nekünk adja önmagát. Mienk lesz a nagy értékű igazgyöngy. – *Krisztus példázatai*, 116. o.

Nem értjük meg az elfedezés roppant értékét! Ha megértenénk, többet beszélnénk róla. Istennek Fiában nyújtott ajándéka a felfoghatatlan szeretet kifejezése volt. Ez volt a legtöbb, amit Isten megtehetett, hogy egyrészt tisztességet szerezzen törvényének, másrészt megmentse a törvénytaposót. Tanulmányozzuk hát a megváltás tervét! Ez a legmagasztosabb tárgykör, mely gondolatainkat foglalkoztathatja. Ha az emberek elgondolkodnának Krisztus kereszten kifejezett szeretetén, hitük megerősödne, hogy nagyra becsüljék kiontott vérének érdemeit, így megtisztulnának és meg lennének mentve a bűntől. – *A Te Igéd igazság*, 5. köt., 1132. o.

Jézus nem akarta az embereket fényűzés utáni vágyuk kielégítésével magához vonzani. Az elfáradt és éhes tömeg számára a hosszú,

érdekfeszítő nap után az egyszerű táplálék egyrészt Jézus hatalmát bizonyította, másrészt azt, hogy mindennapi szükségleteikről is szeretettel gondoskodik. A Megváltó nem ígért követőinek evilági fényűzést; az is lehet, hogy szegénység lesz a sorsuk. De szavát adta, hogy szükségleteiket kielégíti, és földi javaknál többet ígért – saját jelenlétét, amely állandó vigaszt nyújt. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 47. o.

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint, dicsőségesen, a Krisztus Jézusban.” (Fil 4:19) Isten az áldások sokaságát árasztja azokra, akik Jézus Krisztussal kapcsolatban vannak. Jézus nem azért hív magához, hogy csupán néhány óra erejéig felfrissítsen minket kegyelmével és jelenlétével, utána pedig elküldjön a világosságából, hogy járjuk nélküle szomorú és búskomor utunkat. Nem, nem! Azt mondja, hogy együtt kell lakoznunk Ővele... Bízz benne szakadatlanul, és ne kételkedj szeretetében! Jézus ismeri minden gyengeségünket, és jól tudja azt is, hogy mire van szükségünk. Megadja nekünk a naponként szükséges kegyelmet...

Isten minden munkást előkészít, aki Krisztus példáját követi, hogy befogadja és felhasználja azt az erőt, amelyet megígért egyházának a Föld aratásának megérlelésére. Ha az evangélium hírnökei megújítják odaszentelési fogadalmukat, az Úr napról napra újra megajándékozza őket Lelke megelevenítő és megszentelő jelenlétével. Mindennapi kötelességük teljesítését azzal a biztos tudattal kezdik meg, hogy a Szentlélek láthatatlan jelenléte teszi őket „Isten munkatársaivá”. – *Isten csodálatos kegyelme*, 117. o.

Január 4., szerda

Nemcsak teljes szívünkkel, értelmünkkel és lelkünkkel kell szeretnünk Istent, hanem minden erőnkkel is. Fizikai képességeink teljes és józan felhasználását kell ezen értenünk.

Krisztus lelkiismeretes munkás volt mind mulandó, mind lelki dolgokban, és elhatározta, hogy minden munkájában Atyja akarátát teljesíti. A menny és a föld dolgai közelebb állnak egymáshoz, és Krisztus jobban kézben tartja őket, mint sokan gondolnák. [...]

Isten azt akarja, hogy bármilyen területen dolgoznak is munkásai, Őt figyeljék, akitől minden értéküket kapták. Minden jó találmánynak és igazi haladásnak Ő a forrása, aki csodálatos tanácsokat ad, és töké-

letes munkát végez. Az a jó érzék, amellyel az orvos felismeri az idegek és izmok betegségeit, és az a bölcsesség, amellyel megismeri az érzékeny emberi szervezetet, mind Istentől van. Azért adja az orvosnak, hogy a szenvedések enyhítésére használja. Istentől van az a szaktudás is, amellyel az ács a kalapácsot használja, és az az erő is, amellyel a kovács megkongatja az üllőt. Isten képességeket adott az embereknek, és elvárja, hogy hozzá forduljanak tanácsért. Bármit csinálunk, bármilyen szakmában dolgozunk, szeretné értelmünket irányítani, hogy tökéletes munkát végezzünk. – *Krisztus példázatai*, 348–349. o.

János pedig kijelenti: „Az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem nehezek.” (Róm 3:31; 6:2; 1Jn 5:3) Az újjászületés által a szív összhangba kerül Istennel és törvényével. E hatalmas változás nyomán a bűnös átment a halálból az életbe; a bűnös szent, a törvénszegő és lázadó pedig engedelmes és hűséges lett. Véget ért a régi, az Istentől elidegenedett élet; megkezdődött az új, a megbékélt élet, a hit és szeretet élete. „A törvénynek igazsága” pedig „beteljesül... bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint” (Róm 8:4). S az ember szívből kiáltja: „Mely igen szeretem a Te törvényedet, egész napestig arról gondolkodom!” (Zsolt 119:97) – *A nagy küzdelem*, 468. o.

Aki a parancsolatok betartásával akar életszentségre eljutni, lehetlent kísérel meg. Mindahhoz, amit az ember Krisztus nélkül tesz, bűn és önzés tapad. Egyedül a Krisztus kegyelmébe vetett hit képes bennünket megszentelni. [...]

Azonban gondoljátok meg, hogy az engedelmesség nem csupán a parancsolatokhoz való alkalmazkodás, hanem a szeretet szolgálata. Isten törvénye, az Ő valódi, benső lényének kifejezése; a szeretet nagy elvének megtestesülése, mely uralmának alapját képezi mennyen és földön. Ha szívünk Isten képmására újjá alakul, ha szeretete lett beleplántálva, nem valósíthatjuk-e meg életünkben Isten parancsolatait? Ha gyökeret vert szívünkben ez a szeretet, ha átalakultunk Teremtőnk képmására, akkor teljesedésbe megy az újszövetség ígérete: „Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat.” (Zsid 10:16) Ha a törvény szívünkbe van írva, vajon nem fog-e élő alapot ölteni életünkben? Az engedelmisség – a szeretet, hódolat és szolgálat – a tanítványság biztos jele. – *Jézushoz vezető út*, 59–60. o.

Január 5., csütörtök

Az igazi kereszténynek a mennyben van öröme és vigasza. Akik már megízlelték az eljövendő világ erőit és a menny örömét, azoknak sóvárgó lelke többé nem vágyik a világ dolgai után. Lelkük Isten után vágyakozik. Szabadidejükben sem unatkoznak, mert ilyenkor is eleget tehetnek Istenért. Ott lesz szívük is, ahol kincsük van, s a legszorosabb és legédesebb közösségben lesznek Istennel, akit szeretnek és szolgálnak. Legnagyobb örömük az lesz, ha legfőbb és legdrágább kincsüket, a szent várost és az új földet, örökös hazájukat szemlélhetik. Miközben magasztos és szentséges dolgokon elmélkednek, közelebb jön hozzájuk a menny, és érezni fogják a Szentlélek erejét. Ez mindig jobban és jobban elvonja őket a világtól és annak hiúságaitól úgy, hogy vigaszukat és örömüket mennyei dolgokban, dicső otthonuk szemlélésében fogják találni. Isten és a menny oly hatalmas vonzerőt gyakorol majd rájuk, hogy semmiféle hatalom sem távolíthatja el gondolataikat a lelki üdvösség és Isten megdicsőítésének magasztos tárgyától. – *Tapasztalatok és látomások*, 112. o.

Ha a szem őszinte és a mennyet szemléli, akkor a lélekbe égi fény árad, a földi dolgok pedig jelentéktelennek, kevésbé vonzóknak tűnnek. A szív céljai átváltoznak, és Jézus tanácsát fogják követni. Gyűjtsetek kincseket a mennybe, s akkor gondolataitok az örökélet nagy jutalmára összpontosítanak. A jövendő örökéletet figyelembe véve fogtok terveket szőni. Szívetek odavonzódik, ahol van a ti kincsetek. Többé nem földi érdekeket követtek, hanem minden elfoglaltságotokban és eljárásokban felteszitek magatokban a kérdést: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?” (Csel 9:6) A Biblia vallása fogja átszőni mindennapi éle-teteket. – *That I May Know Him*, 222. o.

Szívleljétek meg a Mester oly módon elmondott szavait, ahogy még emberhez nem szólt. Elétek tárja a követendő utat, amennyiben a leg-nemesebb érdekeket követitek, és megmutatja, hogy miként gyűjthet-tek örök kincseket. „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön.” Az a veszély fenyeget, hogy a földi nyereséget hajszolva mindent elveszít-tesz, mivel a földi nyereségvágy közepette megfeledkezel a magasztos érdekekről. [...]

A kincsek mennyei tárházba való áthelyezésének munkája teljes erő-bedobást igényel a részünkről. Ez a legfontosabb feladat, mivel örök

érdekeink forognak kockán. Semmi sem vész el, amit Isten ügyébe fektetünk. Minden, ami a lelkek megmentésére és Isten dicsőségére lett adományozva, ebben az életben és az eljövendő életben is a legsikeresebb befektetésnek számít. Ha arany és ezüst talentumaitokat a pénzváltók asztalára helyezitek, az értékük folyamatosan gyarapodni fog, ami a nevetek mellé bejegyzésre kerül a mennyek országában. Olyan edények legyetek, amelybe a pénzváltók asztalán gyarapodott örök kincseket helyezik el. Amikor az Úr munkájára adományoztok, saját kincseiteket helyezitek el a mennyben. És ami a mennybe letétbe lett helyezve, azt nem érheti kár vagy veszteség, hanem szaporodni fog, és örökké tartó kinccsé válik. – *That I May Know Him*, 223. o.